

119

MINISTRIES

“Dit document is een script van onderwijs dat is bedoeld om via video te worden getoond. In de video worden relevante tekst, dia's, media en afbeeldingen getoond om de presentatie te vergemakkelijken. Daarom is het mogelijk dat deze tekst soms niet vlot leest of dat bepaalde teksten eigenaardig klinken. Daarnaast kunnen er grammaticale fouten voorkomen die niet acceptabel zouden zijn in literair werk. We moedigen u aan om het video-onderwijs te bekijken omdat het een aanvulling is op het schriftelijke onderwijs.”

De Profeet in Ballingschap, deel 11: De Zeventig Weken Profetie (Daniël 9:24-27)

Welkom terug bij onze studie over het boek Daniël. In ons laatste studie hebben we Daniël hoofdstuk 9 behandeld, waar Daniël zich afvroeg waarom het herstel van Israël en de Tempel nog niet hadden plaatsgevonden. Daniël bad een gebed van bekering en berouw namens Israël. God hoorde zijn gebed en reageerde door Daniël een visioen te geven van "zeventig weken", waarin hij uitlegde hoe het herstel zou plaatsvinden.

In deze studie gaan we dat visioen uit Daniël 9:24-27 nader onderzoeken. Deze studie zal heel anders zijn dan de andere in deze serie, omdat we ons intens gaan concentreren op deze paar verzen. Bijbelgeleerden vinden deze verzen al honderden jaren lang moeilijk te interpreteren, en wij vinden ze ook een uitdaging. Er zijn enkele zeer belangrijke details in deze profetie die moeilijk uit te leggen zijn. We zullen ons concentreren op de twee mogelijke interpretaties van deze details, die resulteren in twee zeer verschillende tijdlijnen. We zullen ook de mogelijke zwakke punten van elk van deze interpretaties bespreken, een paar alternatieven voorleggen en uitleggen waarom deze passage al zo lang moeilijk te ontcijferen is.

Laten we beginnen met het lezen van de profetie.

Daniël 9:24-27

Zeventig weken zijn er bepaald over uw volk en uw heilige stad, om de overtreding te beëindigen, de zonden te verzegelen, de ongerechtigheid te verzoenen, om een eeuwige gerechtigheid tot stand te brengen, om visioen en profeet te verzegelen, en om de Heiligheid van heiligheden te zalven. U moet weten en begrijpen: vanaf de tijd dat het woord uitgaat om te laten terugkeren en om Jeruzalem te herbouwen tot op Messias, de Vorst, verstrijken er zeven weken en tweeënzestig weken. Plein en gracht zullen opnieuw gebouwd worden, maar wel in benauwde tijden. Na de tweeënzestig weken zal de Messias uitgeroeid worden, maar het zal niet voor Hemzelf zijn. Een volk van een vorst, een volk dat komen zal, zal de stad en het heiligdom te gronde richten. Het einde ervan zal zijn in de overstromende vloed en tot het einde toe zal er oorlog zijn, verwoestingen waartoe vast besloten is. Hij zal voor velen het verbond versterken, één week lang. Halverwege de week zal Hij slachtoffer en graanoffer doen ophouden. Over de gruwelijke vleugel zal een verwoester zijn, zelfs tot aan de voleinding, die, vast besloten, uitgegoten zal worden over de verwoeste.

Deze profetie roept veel vragen op. Hoe lang duurt "zeventig weken"? Wie is de "gezalfdde Vorst"? Wie is de "verwoester"? Deze vragen en nog veel meer zullen in de loop van deze studie aan de orde komen. Maar voordat we op alle details ingaan, laten we eerst wat context vastleggen voor deze profetie.

De Context van het visioen van Daniël

In het begin van Daniël 9 vraagt Daniël zich af waarom Jeruzalem er nog steeds verwoest bijligt, nadat Babylon het had vernietigd:

Daniël 9:1-2

In het eerste jaar van Darius, de zoon van Ahasveros, uit het geslacht van de Meden, die koning gemaakt was over het koninkrijk van de Chaldeeën, in het eerste jaar van zijn regering, merkte ik, Daniël, in de boeken het aantal jaren op waarover het woord van de HEERE (JHWH) tot de profeet Jeremia gekomen was: zeventig jaar zouden na de verwoesting van Jeruzalem voorbij moeten gaan.

Zoals we in de laatste studie in deze serie hebben vermeld, had Jeremia geprofeteerd dat Babylon, dat Jeruzalem had veroverd, na zeventig jaar zou worden vernietigd (Jeremia 25:8-12) en dat het volk Israël naar Jeruzalem zou terugkeren en de Tempel zou herbouwen (Jeremia 29:10-14; 27:21-22). Op dit punt in het boek Daniël was het eerste deel van de profetie van Jeremia vervuld, maar niet het tweede deel. Babylon was door de Perzen veroverd, maar Jeruzalem was nog steeds verwoest. Dus vanaf de verzen 3-19 spreekt Daniël een gebed uit. In dat gebed smeekt Daniël God om Israël genadig te zijn. Hij wil dat het volk wordt hersteld en dat de Tempel wordt herbouwd, precies zoals Jeremia had voorspeld:

Daniël 9:19

... wacht niet langer – omwille van Uzelf, mijn God. Over Uw stad en over Uw volk is immers Uw Naam uitgeroepen.

Daniël's zorg gaat uit naar Gods stad en naar Gods volk. Daarom gaat het eerste deel van het visioen van Daniël in op die zorgen:

Daniël 9:24

Zeventig weken zijn er bepaald over uw volk en uw heilige stad, ...

We weten dus uit de context dat dit visioen het volk en de heilige stad van Daniël bespreekt, dat wil zeggen Israël en Jeruzalem. Daniël is bezorgd omdat ze verwoest zijn. Dat brengt ons bij het volgende belangrijke stukje context: waarom was Jeruzalem verwoest? Waarom lag de Tempel in puin en was het volk in ballingschap? De reden hiervoor waren de zonden van het volk. Daarom beledt Daniël hun vroegere zonden en vroeg hij vergeving in zijn gebed:

Daniël 9:16-17

... laten toch Uw toorn en Uw grimmigheid zich afwenden van Uw stad Jeruzalem, Uw heilige berg, op grond van al Uw gerechtigheden, want om onze zonden en om de ongerechtigheden van onze vaders zijn Jeruzalem en Uw volk tot smaad geworden voor allen die ons omringen ...
Doe ... Uw aangezicht lichten over Uw heiligdom, dat verwoest is.

Vanwege de zonden van Israël werd het Heiligdom verwoest. In het begin van Daniëls visioen verzekert God Daniël ervan dat deze zonden na "zeventig weken" zullen worden vergeven en dat er weer een "allerheiligste plaats" zal worden gezalfd. Met andere woorden, het volk, de stad en de Tempel zullen allemaal worden hersteld:

Daniël 9:24 (NBG)

Zeventig weken zijn bepaald over uw volk en uw heilige stad, om de overtreding te voleindigen, de zonde af te sluiten, de ongerechtigheid te verzoenen, en om eeuwige gerechtigheid te brengen, gezicht en profeet te bezegelen en iets allerheiligst te zalven.

Daniël wil dat de zonden van Israël worden vergeven, zodat ze naar het land kunnen terugkeren en God in Zijn Tempel kunnen dienen, zoals ze dat deden toen Daniël nog een kind was. Jeremia had geprofeteerd dat deze dingen zouden gebeuren, maar Daniël had die profetieën nog niet in vervulling zien gaan. Het visioen dat hij in hoofdstuk 9 ontvangt, verzekert hem dat deze dingen in de loop van "zeventig weken" zullen gebeuren.

Laten we met de context van deze profetie in gedachten de details van deze profetie gaan onderzoeken.

Zeventig Weken – Letterlijk of Symbolisch?

De eerste vraag die gesteld moet worden is: "hoe lang duurt zeventig weken"?

Door de hele Schrift heen is een "week" meestal een periode van zeven dagen. Maar er zijn enkele gevallen waarin een "week" een periode is van zeven jaar (bijv. Leviticus 25:8). Als we de profetie lezen, is er goede reden om te veronderstellen dat déze "weken" perioden van zeven jaar zijn, in plaats van perioden van zeven dagen. Als we de gebeurtenissen bekijken, die in het visioen worden beschreven, lijkt het erop dat ze niet binnen zeventig weken van dagen kunnen worden volbracht. In het visioen worden Jeruzalem en de Tempel herbouwd, dan breekt er een oorlog uit en worden de stad en de Tempel verwoest. Uiteindelijk stopt de oorlog en wordt degene die alles heeft verwoest zelf vernietigd. Laten we eens naar de eerste gebeurtenis kijken: het herbouwen van de Tempel.

Het duurde zeven jaar om de eerste Tempel te bouwen, de Tempel van Salomo (1 Koningen 6:38), en de bouw van de tweede Tempel duurde meer dan zesenzeventig jaar (Johannes 2:20). Zeventig letterlijke weken zou minder dan twee jaar zijn, veel korter dan welke tempelbouw dan ook. Niet alleen moet er in deze zeventig weken een Tempel worden gebouwd, maar ook de hele stad Jeruzalem, en bovendien moet er een oorlog beginnen en eindigen. Dus, gezien wat er allemaal in dit tijdsbestek moet gebeuren, lijkt het redelijk om aan te nemen dat "zeventig weken" niet kan verwijzen naar zeventig weken van dagen, maar in plaats daarvan naar zeventig weken van jaren. Dit zou een tijdspanne van 490 jaar zijn.

Een andere optie is dat de zeventig weken niet verwijst naar een specifieke tijdsduur, maar gewoon is bedoeld om te worden opgevat als "een lange periode". Soms gebruiken we getallen en lengtes nog steeds op deze manier, zoals de uitspraak: "Ik heb nog een miljoen dingen te doen", of: "Dit duurt een eeuwigheid." We bedoelen deze getallen en tijdsduur natuurlijk niet letterlijk. Soms komen we dit ook tegen in de Bijbel; bijvoorbeeld:

Mattheüs 18:21-22

*Toen kwam Petrus naar Hem toe en zei: Heere, hoeveel keer zal mijn broeder tegen mij zondigen en ik hem vergeven? Tot zevenmaal toe? Jezus zei tegen hem: Ik zeg u: niet tot zevenmaal, maar tot **zeventig maal zevenmaal**.*

In deze passage zegt Jesjoea niet dat we het exacte aantal keren moeten tellen dat we onze broeder vergeven. Net zoals het getal "zeventig" hier in Mattheüs niet letterlijk moet worden genomen, zijn de "zeventig weken" in Daniël misschien ook niet letterlijk bedoeld. Hoewel deze gedachte goed te verdedigen is, lijkt de tekst van Daniël 9 het getal "zeventig" vrij letterlijk te nemen. Vers 25 vermeldt dat er na zeven weken een "gezalfdde vorst" zal arriveren. Vers 26 zegt dat er na tweeënzestig weken een "gezalfdde" zal worden afgesneden, en vers 27 vermeldt een periode van één week. Deze getallen - zeven, tweeënzestig en één - zijn samen opgeteld precies zeventig weken. Als deze getallen niet letterlijk moeten worden genomen, waarom zijn ze dan zo specifiek en precies? Veel profetieën geven geen getallen, maar wanneer dat wel gebeurt lijken ze die getallen letterlijk te gebruiken. De profetie in Jeremia, dat Babylon na "zeventig jaar" zou worden vernietigd, was bijvoorbeeld heel letterlijk. Dat is dezelfde profetie die Daniël aan het begin van dit hoofdstuk over nadacht. Als Jeremia het getal zeventig letterlijk gebruikt, waarom zouden we dan veronderstellen dat Daniël het symbolisch gebruikt? De tekst lijkt ons te vertellen dat "zeventig weken" een nauwkeurige meting is van het tijdsbestek dat wordt beschreven. Dus voorlopig gaan we ervan uit dat de getallen in deze profetie letterlijk moeten worden genomen, en dat die letterlijke getallen een periode van 490 jaar aangeven.

De zes punten

De volgende vraag is: wat zal er in de loop van deze zeventig weken gebeuren? Vers 24 vertelt ons dat er zes punten zijn die zullen worden voltooid:

Daniël 9:24 (NBG)

Zeventig weken zijn bepaald over uw volk en uw heilige stad, om de overtreding te voleindigen, de zonde af te sluiten, de ongerechtigheid te verzoenen, en om eeuwige gerechtigheid te brengen, gezicht en profeet te bezegelen en iets allerheiligst te zalven.

We hebben al uitgelegd hoe deze punten, in algemene zin, de bezorgdheid van Daniël bespreken. Daniël verlangde dat de zonden van Israël vergeven zouden worden, zodat ze uit ballingschap zouden terugkeren en de Tempel konden bouwen. Deze zes punten lijken juist dat proces te beschrijven. Maar laten we deze punten eens nader bekijken en onderzoeken wat we nog meer kunnen ontdekken.

Punt Eén: De Overtreding Voleindigen

Het eerste punt is "*de overtreding voleindigen*". Dit is de enige plaats waar exact deze uitdrukking in de Bijbel voorkomt, maar het woord "overtreding" wordt op veel plaatsen gebruikt. "Overtreding" is *pesha'* in het Hebreeuws en beschrijft vaak de opstandige zonde. Jeruzalem werd verdrukt, en haar volk werd verbannen vanwege hun overtredingen:

Klaagliederen 1:5

*Haar tegenstanders zijn aan het hoofd komen te staan, haar vijanden zijn gerust. Want de HEERE (JHWH) heeft haar bedroefd om haar talrijke **overtredingen**. Haar kleine kinderen zijn in gevangenschap gegaan, vóór de tegenstander uit.*

Dus, wat betekent "*de overtreding voleindigen*"? Welnu, het zou kunnen betekenen dat Israël niet langer zal worden gestraft voor hun overtredingen. Het zou ook kunnen betekenen dat Israël stopt met het begaan van de overtredingen. Dat zou leiden tot de beëindiging van hun straf. Nog een optie kan zijn dat de overtreders, degenen die de overtredingen begaan, vernietigd worden of "aan hun einde komen". Deze laatste gedachte zien we op verschillende plaatsen tot uitdrukking komen waar de Hebreeuwse woorden voor "voleindigen" en "overtreden" allebei worden gebruikt. Bijvoorbeeld:

Jesaja 1:27-28

Sion zal verlost worden door gerechtigheid, en zij in haar die zich bekeren, door gerechtigheid. Maar **opstandelingen** [*pâsha'*, vertaald met "overtreding" in Daniël 9:24] en zondaars zullen samen worden verbroken, en zij die de HEERE [JHWH] verlaten, zullen worden **verteerd** [*kâlâh*, vertaald met "voleindigd" in Daniël 9:24].

Wat de exacte betekenis van deze zin ook is, het resultaat van het beëindigen van de overtredingen is dat Israël niet langer zal worden gestraft met de ballingschap en terug zal kunnen keren naar hun land.

Punt Twee: De Zonde Afsluiten

Het tweede punt dat zal worden bereikt is "**de zonde af te sluiten**". Net als bij "**de overtreding voleindigen**" vinden we exact deze uitdrukking nergens anders terug in de Bijbel. En ook deze term wordt, net als bij "**de overtreding voleindigen**", soms gebruikt als een verwijzing naar de vernietiging van zondaars. Bijvoorbeeld:

Psalm 104:35 (NBG)

De **zondaren** (zonden) zullen van de aarde **vergaan** [*tâmam*, vertaald als "afsluiten" in Daniël 9:24], en de goddelozen zullen niet meer zijn.

"**De zonde afsluiten**" kan betekenen dat de zondaars zelf vernietigd worden. Als alternatief kan het betekenen dat de mensen stoppen met zondigen. Het is het vermelden waard dat wanneer de apostolische geschriften spreken over het beëindigen van zonde, ze bedoelen dat mensen stoppen met zondigen. Zowel Petrus als Johannes brengen deze gedachte onder woorden:

1 Petrus 4:1-2

Welnu, omdat Christus voor ons in het vlees geleden heeft, moet ook u zich wapenen met dezelfde gedachte: wie in het vlees geleden heeft, is **opgehouden met** het dienen van **de zonde**, om nu, in de tijd die ons nog overblijft in het vlees, niet meer naar de begeerten van mensen, maar naar de wil van God te leven.

1 Johannes 3:4-6

Ieder die de zonde doet, doet ook de wetteloosheid; want de zonde is de wetteloosheid. En u weet dat Hij geopenbaard is om onze **zonden weg te nemen**; en zonde is er in Hem niet. Ieder die in Hem blijft, zondigt niet; ieder die zondigt, heeft Hem niet gezien en heeft Hem niet gekend.

Een derde optie is dat "**de zonde afsluiten**" betekent dat de periode van straf voor de zonde ten einde komt. In ieder geval is het resultaat van het afsluiten van de zonde dat het volk Israël zal worden hersteld in het land.

Punt Drie: Ongerechtigheid Verzoenen

Het derde punt is om "**de ongerechtigheid te verzoenen**". Deze uitdrukking kom je op veel plaatsen in de Bijbel tegen. Wanneer mensen zondigen, moeten ze "**hun ongerechtigheid dragen**", wat betekent dat ze de gevolgen van hun zonde moeten ondergaan. We zien dit in Leviticus 5:

Leviticus 5:1

Als een persoon zondigt doordat hij een uitgesproken vervloeking hoort en hij dus getuige is, of dat hij het gezien heeft of het te weten gekomen is, als hij het niet vertelt, dan **draagt hij zijn ongerechtigheid**.

Een zondaar moet zijn ongerechtigheid dragen; hij moet zijn straf van God dragen vanwege zijn zonde. Maar als er verzoening is voor de ongerechtigheid, dan wordt de straf weggenomen:

Leviticus 5:6

Hij moet vervolgens als zijn schuldoffer vanwege zijn zonde, die hij begaan heeft, aan de HEERE (JHWH) een vrouwtje uit het kleinvee brengen: een lam of een geit als zondoffer. Zo zal de priester **verzoening** voor hem doen vanwege zijn zonde.

Vaak vindt deze verzoening voor de ongerechtigheid plaats door middel van offers, zoals we zojuist hebben gelezen. Offers voor ongerechtigheid worden ook genoemd in Leviticus 16, waarin de Grote Verzoendag wordt beschreven:

Leviticus 16:21

Aäron moet zijn beide handen op de kop van de levende bok leggen en al de **ongerechtigheden** van de Israëlieten belijden, al hun overtredingen, overeenkomstig al hun zonden. Hij moet die op de kop van de bok leggen en hem door de hand van een man, die daarvoor gereedstaat, de woestijn in sturen.

Leviticus 16:24

Hij moet zijn lichaam in de heilige plaats met het water wassen en zijn kleren aantrekken. Dan moet hij naar buiten gaan, zijn brandoffer bereiden mét het brandoffer van het volk, en voor zichzelf en het volk **verzoening** doen.

Spreuken vermeldt dat de ongerechtigheid wordt verzoend door een standvastige liefde en trouw:

Spreuken 16:6

Door goedertierenheid en trouw wordt **een misdaad verzoend**, en door de vreze des HEEREN (JHWH) keert men zich af van het kwade.

Jesaja zei dat verzoening voor de zonde zou worden verschaft door de vernietiging van de afgoden die Israël had aanbeden. Dit is veelzeggend, omdat Jesaja hier spreekt over de zonden die leidden tot de ballingschap van Israël:

Jesaja 27:9

Daarom zal hierdoor de ongerechtigheid [avon – als in Daniël 9:24] van Jakob **verzoend worden**. Dit is de volle vrucht: dat Hij zijn zonde zal wegdoen, wanneer Hij alle altaarstenen zal maken als stukgeslagen kalksteen; geen gewijde paal of wierookaltaar zal blijven staan.

Dus, wat bedoelt Daniël 9:24 als er staat dat de ongerechtigheid gedurende de zeventig weken verzoend zal worden? Eén mogelijkheid is dat er een zoenoffer zal worden gebracht dat de straf van Israël zal verwijderen. Een andere optie is dat er verzoening zal komen wanneer alle afgoden van Israël vernietigd zijn.

We zullen beide mogelijkheden onderzoeken wanneer we de twee tijdlijnen gaan behandelen. In beide gevallen zal de straf van Israël worden opgeheven, zodra de ongerechtigheid is verzoend. Nogmaals, hun straf was de verwoesting van de Tempel en de ballingschap van het volk.

Dus als die straf eenmaal is weggenomen, zullen ze naar het land kunnen terugkeren en God in Zijn Tempel kunnen aanbidden.

Punt Vier: de Eeuwige Gerechtigheid Brengen

Het vierde punt is "[de eeuwige gerechtigheid te brengen](#)". Exact dezelfde uitdrukking wordt nergens anders gevonden, maar de Hebreeuwse woorden voor "gerechtigheid" en "eeuwig" worden in veel andere Bijbelgedeelten samen gebruikt, en verwijzen dan vaak naar het naleven van de Wet van God:

Psalm 119:142-144 (NBG)

[Uw gerechtigheid is gerechtigheid voor eeuwig](#), en uw Wet is waarheid. Treffen mij nood en verdrukking, dan zijn uw geboden mijn verlustiging. Uw getuigenissen zijn [gerechtigheid voor eeuwig](#); geef mij verstand, opdat ik leve.

Psalm 112:1-3

[Halleluja! Welzalig de man die de HEERE \(JHWH\) vreest](#), die grote vreugde vindt in Zijn geboden. Zijn nageslacht zal machtig zijn op aarde, het geslacht van de oprechten zal gezegend worden. In zijn huis zal bezit en rijkdom zijn, zijn [gerechtigheid houdt voor eeuwig stand](#).

Jesaja 51:7-8

[Luister naar Mij, u die de gerechtigheid kent](#), volk dat Mijn wet in zijn hart heeft, wees niet bevreesd voor de smaad van stervelingen, wees niet ontsteld door hun beschimpingen. Want de mot zal hen opeten als een kleed, de mottenlarve zal hen opeten als wol. Maar Mijn [gerechtigheid zal voor eeuwig bestaan](#), en Mijn heil van generatie op generatie.

De gedachte achter het "[brengen van de eeuwige gerechtigheid](#)" lijkt te zijn dat Israël de Wet van God zal houden, die rechtvaardig en eeuwigdurend is. Ze zullen niet langer gestraft worden voor hun overtredingen uit het verleden, en omdat ze de Wet van God houden, zullen ze die overtredingen ook niet meer begaan. Sommige uitleggers gaan zelfs nog verder en zeggen dat het volk voor eeuwig rechtvaardig zal zijn; We gaan deze gedachte verder behandelen bij één van de tijdlijnen die de 70 weken zouden kunnen beslaan.

Punt Vijf: Het bezegelen van Gezicht en Profeet

Het vijfde punt is om het "[gezicht en de profeet te bezegelen](#)". Net als veel van de andere uitdrukkingen uit vers 24 is exact deze uitdrukking nergens anders te vinden in de Bijbel. Maar het Hebreeuwse woord voor "zegel" (*chatam*) wordt op andere plaatsen gebruikt en is verwant aan het Hebreeuwse woord voor een zegelring. De woorden zijn verwant omdat zegelringen werden gebruikt om unieke ontwerpen in kleizegels te stempelen. Deze zegels fungeerden als de handtekening van een persoon en werden meestal op belangrijke documenten aangebracht. Net als de tegenwoordige handtekeningen gaf dit zegel aan dat de persoon met de ring toestemming had gegeven om het document te schrijven. Dus, de gedachte achter het "bezegelen" van gezicht en profeet is dat God Zijn "handtekening" plaatst op de woorden van dat gezicht of die profeet. Met andere woorden, het "bezegelen van gezicht en profeet" betekent dat God in de loop van de zeventig weken zal laten zien dat de profetieën en gezichten waar zijn. Dit lijkt op de geschriften zoals Joël 2, die beschrijven dat God, op belangrijke momenten in de geschiedenis, goddelijke openbaringen heeft gegeven aan Zijn volk:

Joël 2:28-29

Daarna zal het geschieden dat Ik Mijn Geest zal uitstorten op alle vlees: uw zonen en uw dochters zullen profeteren, uw ouderen zullen dromen dromen, uw jongemannen zullen visioenen zien. Ja, zelfs op de dienaren en op de dienaressen zal Ik in die dagen Mijn Geest uitstorten.

Een andere gedachte is dat het "bezegelen" van gezichten of profetieën betekent dat deze openbaringen niet zullen worden begrepen. Deze gedachte komt voort uit de manier waarop het woord "verzegeld" later wordt gebruikt in het boek Daniël. In Daniël 12 wordt Daniël opgedragen: "[houd deze woorden geheim en verzegel dit boek tot de tijd van het einde](#)" (Daniël 12:4). Dit lijkt aan te geven dat die specifieke woorden van Daniël niet gelezen of begrepen zullen worden tot "[de tijd van het einde](#)". Als diezelfde betekenis van toepassing is op Daniël 9:24, dan zou dat betekenen dat de profetieën en gezichten pas aan het einde van de zeventig weken "ontzegeld" worden. We zien deze gedachte ook terug in Jesaja 29:

Jesaja 29:10-11

Want de HEERE (JHWH) heeft over u uitgegoten een geest van diepe slaap. Gesloten heeft Hij uw ogen, de profeten; en uw hoofden, de zieners, heeft Hij omhuld. Daarom is voor u het visioen van dit alles geworden als de woorden van een verzegeld boek. Men geeft het aan iemand die lezen kan en zegt: Lees dit eens! Maar hij zegt: Dat kan ik niet, het is verzegeld.

Dus "bezegel gezicht en profeet" kan betekenen dat de profetieën in de loop van de zeventig weken zullen uitkomen, of dat de profetieën pas aan het einde van de zeventig weken zullen worden begrepen.

Punt Zes: Iets Allerheiligst Zalven

Het zesde punt is om "[iets allerheiligst te zalven](#)". Dit onderdeel is de makkelijkste van de zes om te begrijpen. De uitdrukking "iets allerheiligst" in het Hebreeuws is *qodesh qadashim*, wat op de meeste andere plaatsen in de Bijbel wordt vertaald met het "Heilige der Heiligen". Het Heilige der Heiligen was het binnenste Heiligdom van de Tempel, de plaats waar de aanwezigheid van God woonde. Dus, wat betekent het voor deze plaats om "gezalfd" te worden? Welnu, de enige twee keren dat het Heilige der Heiligen werd "gezalfd" was toen het oorspronkelijk werd gebouwd (Exodus 40:9), en toen het voor de eerste keer werd ingewijd voor gebruik (Leviticus 8:10). Dus de uitdrukking "[iets allerheiligst zalven](#)" vertelt ons dat er in de loop van de zeventig weken een Tempel gebouwd en ingewijd zal worden voor gebruik.

Dus, samengevat zijn er zes algemene punten die in de loop van de zeventig weken zullen worden bereikt. De eerste drie punten zijn het voleinden van de overtreding, het afsluiten van de zonde en het verzoenen van de ongerechtigheid, wat aangeeft dat Israël niet langer gestraft zal worden voor hun zonden en in staat zal zijn om terug te keren uit ballingschap. Het vierde punt is het brengen van de eeuwige gerechtigheid, wat aangeeft dat Israël de eeuwige en rechtvaardige Wet van God zal houden. Het vijfde punt is het bezegelen van gezicht en profeet, wat erop kan duiden dat God een goddelijke openbaring zal geven aan Zijn volk. Als alternatief kan het ook het tegenovergestelde aanduiden, namelijk dat God de goddelijke openbaring voor Zijn volk zal verbergen. Het zesde punt is het zalven van iets allerheiligst, wat aangeeft dat er een Tempel zal worden gebouwd die wordt ingewijd voor gebruik. Dit zijn de zes algemene punten die in de loop van de zeventig weken in Daniël 9:24 zullen gaan plaatsvinden. Naast deze zes algemene punten zijn er ook ten minste acht specifieke gebeurtenissen die zullen plaatsvinden, die in de verzen 25-27 worden beschreven. Laten we die gebeurtenissen eens gaan bekijken.

Het Woord om te Herstellen en de Gezalfde Vorst

De eerste van de acht gebeurtenissen is dat er een "[woord uitging om Jeruzalem te herstellen en te herbouwen](#)". Dit behandelt opnieuw één van de belangrijkste zorgen van Daniël – dat Israël zou terugkeren naar het beloofde land en er zou wonen. Nadat dit woord is uitgegaan, zal de volgende gebeurtenis plaatsvinden, de komst van "[een gezalfde, een vorst](#)". Dit zal zeven weken later gebeuren.

Daniël 9:25 (NBG)

[Weet dan en versta: vanaf het ogenblik, dat het woord uitging om Jeruzalem te herstellen en te herbouwen tot op een gezalfde, een vorst, zijn zeven weken; en tweeënzestig weken lang zal het hersteld en herbouwd blijven, met plein en gracht, maar in de druk der tijden.](#)

Voordat we verder gaan merken we op dat andere vertalingen deze passage op een andere manier weergeven. De HSV zegt bijvoorbeeld:

Daniël 9:25 (HSV)

[U moet weten en begrijpen: vanaf de tijd dat het woord uitgaat om te laten terugkeren en om Jeruzalem te herbouwen tot op Messias, de Vorst, verstrijken er zeven weken en tweeënzestig weken. Plein en gracht zullen opnieuw gebouwd worden, maar wel in benauwde tijden.](#)

Er zijn twee opvallende verschillen in deze vertaling. Het eerste verschil is eigenlijk helemaal geen verschil: deze vertaling zegt "Messias" in plaats van "gezalfde". Maar "Messias" is gewoon een transliteratie van het Hebreeuwse woord *mashiach*, dat "gezalfde" betekent. Met andere woorden, "gezalfde" en "Messias" zijn hetzelfde. Maar het tweede verschil is vrij significant. De NBG, de eerste vertaling die we lazen, zegt dat deze gezalfde vorst, ofwel messias-vorst, na zeven weken zal arriveren, maar de HSV, de tweede vertaling die we lazen, zegt dat hij na "[zeven weken en tweeënzestig weken](#)" zal [arriveren](#). Dit is een zeer significant verschil, omdat het een dramatisch effect heeft op welke historische tijdlijn meer waarschijnlijk is. Nadat het woord om Jeruzalem te herstellen is uitgegaan, zal de gezalfde Vorst of na 7 weken arriveren, wat 49 jaar is, of na 69 weken, wat 483 jaar is. Als we één van deze opties kiezen boven de andere, verandert onze tijdlijn met meer dan vierhonderd jaar. We zullen elk van deze opties bespreken wanneer we de mogelijke historische tijdlijnen behandelen.

De Vernietiging en de Verwoesting

Als we verder gaan met het volgende vers, vinden we nog twee gebeurtenissen, die allebei behoorlijk schrikbarend overkomen:

Daniël 9:26 (NBG)

[En na de tweeënzestig weken zal een gezalfde worden uitgeroeid, terwijl er niets tegen hem is; en het volk van een vorst die komen zal, zal de stad en het Heiligdom te gronde richten, maar zijn einde zal zijn in de overstroming; en tot het einde toe zal er strijd zijn: verwoestingen, waartoe vast besloten is.](#)

De derde opmerkelijke gebeurtenis is dat er na tweeënzestig weken een "gezalfde" "[afgesneden](#)" zal [worden](#). De term "afgesneden" wordt vaak gebruikt als iemand de doodstraf krijgt (bijv. Genesis 9:11; Numeri 15:31, 35).

Niet alleen zal er in deze tijd een gezalfde worden afgesneden, maar dan zal de vierde gebeurtenis plaatsvinden: de vernietiging van de stad en het Heiligdom. De stad en het Heiligdom zijn precies de dingen waarvan Daniël wilde dat die werden hersteld, maar hier zien we dat ze vernietigd zullen worden. In deze tijd zal er oorlog zijn en zullen er "verwoestingen" plaatsvinden. Dit is ook precies het tegenovergestelde van wat Daniël wilde - hij vroeg God om de verwoesting van het Heiligdom te verwijderen (vers 17), maar hier krijgt hij te horen dat het Heiligdom weer zal worden verwoest. Als we naar het volgende vers gaan, ontdekken we hoe deze verwoesting zal plaatsvinden.

Daniël 9:27 (NBG)

En hij zal het verbond voor velen zwaar (versterken - HSV), een week lang; in de helft van de week zal hij slachtoffer en spijsoffer doen ophouden; en op een vleugel van gruwelen zal een verwoester komen, en wel tot aan de voleinding toe, en waartoe vast besloten is, dat zal zich uitstorten over wat woest is.

Dit vers beschrijft de zeventigste week en bevat de laatste vier gebeurtenissen. De vijfde gebeurtenis is dat er een "sterk verbond" wordt gesloten. De uitdrukking "[een sterk verbond maken \(ESV\)](#)" is zeer raadselachtig. Deze Hebreeuwse uitdrukking wordt, net als zoveel andere uitdrukkingen in deze profetie, nergens anders in de Bijbel gebruikt. Deze uitdrukking kan worden vertaald met "een sterk verbond maken (ESV)", maar kan ook op andere manieren worden vertaald. Het kan betekenen: "het verbond versterken (HSV)" of zelfs "het verbond ... zwaar maken (NBG)", wat eigenlijk het tegenovergestelde zou zijn van het "sluiten" van een verbond. Omdat er geen andere geschriften zijn om deze zin mee te vergelijken, is het erg moeilijk om te zeggen wat het betekent.

Het is niet zo moeilijk om de betekenis van de zesde gebeurtenis aan te geven, namelijk: "[de helft van de week zal hij slachtoffer en spijsoffer doen ophouden.](#)" Een halve week zou drie en een half jaar zijn. Dit zou dus betekenen dat er gedurende die periode geen offers zouden worden gebracht. Er wordt ons niet precies verteld *waarom* de offers eindigen, maar het kan zijn vanwege de zevende gebeurtenis, "[op een vleugel van gruwelen zal een verwoester komen.](#)" Het woord voor "gruwel" is *shiqqutz*, wat een "afschuwelijk ding" betekent. Dit verwijst altijd naar een afgod, een gesneden beeld, hoewel er een verwant woord is dat kan verwijzen naar het vlees van een onrein dier. Het oprichten van een afgod in de Tempel zou het "verwoesten", waardoor er een einde zou komen aan het brengen van offers, omdat de Tempel onbruikbaar zou zijn totdat die afgod was verwijderd, de Tempel was gereinigd en opnieuw was ingewijd. Het boek 1 Makkabeeën gebruikt de term "gruwel van de verwoesting" bij het beschrijven van een afgod die in de tweede eeuw voor Christus in de Tempel werd opgericht:

1 Makkabeeën 1:54 (WV)

[De vijftiende kislew van het honderdvijfenveertigste jaar liet de koning de gruwel van de verwoesting bouwen op het brandofferaltaar.](#)

In Daniël hoofdstuk 11 wordt er opnieuw een gruwel van verwoesting beschreven, en in die passage wordt het wederom in verband gebracht met het afschaffen van de offers:

Daniël 11:31

[Dan zullen er uit hem krachtige armen voortkomen. Die zullen het Heiligdom en de vesting ontheiligen en het steeds terugkerende offer wegnemen en de verwoestende gruwel opstellen.](#)

Het kan dus zijn dat deze "[verwoestende gruwel](#)", juist datgene is dat ervoor zorgt dat de offers eindigen, hoewel dit nooit expliciet wordt aangegeven. Er wordt gezegd dat deze gruwel zal worden opgericht, dat de offers zullen ophouden en dat de Tempel zal worden verwoest.

Maar aan het einde van deze week zal de achtste gebeurtenis plaatsvinden: de "verwoester" zal zijn vooraf "[vast besloten voleinding](#)" over zich uitgestort zien. We veronderstellen dat dit betekent dat ofwel de afgod uit de Tempel wordt verwijderd, ofwel dat degene die de afgod daar heeft neergezet, zal sterven. We gaan er ook van uit dat er daardoor een einde komt aan de verwoesting van de Tempel.

Dat zijn dus de acht specifieke gebeurtenissen die gedurende de zeventig weken zullen plaatsvinden. We kunnen deze gebeurtenissen op een tijdlijn zetten. Aan het begin van de zeventig weken zal er allereerst een woord zijn om Jeruzalem te herstellen en op te bouwen. Ten tweede zal er na zeven weken of zeven en tweeënzestig weken een gezalfde Vorst arriveren. Ten derde zal na tweeënzestig weken een Gezalfde worden afgesneden. Ten vierde zal het volk van een vorst de stad en het Heiligdom vernietigen. Ten vijfde zal er één week lang iets gebeuren met een verbond. Ten zesde zullen de slacht en spijsoffers na de helft van die week worden beëindigd. Ten zevende zal er een verwoestende gruwel worden opgericht. Ten achtste, en tot slot, zal de verwoester worden vernietigd.

Laten we, met wat we hebben vastgesteld, twee mogelijke historische tijdlijnen gaan bekijken, waarin deze profetie zou kunnen passen. Bij de presentatie van de tijdlijnen zullen we eerst de beste argumenten aangeven voor elk van die tijdlijnen. We laten zien hoe de zes punten en de acht gebeurtenissen uit deze profetie in de tijdlijn kunnen passen. Hierna zullen we de mogelijke problemen met de beide tijdlijnen bespreken.

Tijdlijn 1: 605 v.Chr. tot 164 v.Chr.

De eerste tijdlijn die we zullen onderzoeken, begint in 605 v.Chr. Dit is het moment waarop de eerste gebeurtenis plaatsvindt, het woord om Jeruzalem te herstellen en op te bouwen. In 605 v.Chr. verklaarde de profeet Jeremia dat Jeruzalem hersteld en herbouwd zou worden. Hij zei:

Jeremia 33:7-9

[Ik zal een omkeer brengen in de gevangenschap van Juda en in de gevangenschap van Israël, en hen opbouwen als vroeger. Ik zal hen reinigen van al hun ongerechtigheid, waarmee zij tegen Mij gezondigd hebben. Ik zal al hun ongerechtigheden vergeven, waarmee zij tegen Mij gezondigd hebben, en waarmee zij tegen Mij in opstand zijn gekomen. Het zal voor Mij worden tot een vreugdevolle naam, tot roem en tot luister bij alle heidenvolken van de aarde, die al het goede zullen horen dat Ik hun doe ...](#)

Het is logisch dat juist Jeremia dit woord geeft. Uiteindelijk was het de profetie van Jeremia waarover Daniël aan het begin van Daniël hoofdstuk 9 nadacht. De tweede gebeurtenis is dat er na zeven weken een gezalfde vorst arriveert:

Daniël 9:25 (NBG)

[Weet dan en versta: vanaf het ogenblik, dat het woord uitging om Jeruzalem te herstellen en te herbouwen tot op een gezalfde, een vorst, zijn zeven weken; ...](#)

Bedenk dat we een "week" interpreteerden als een periode van zeven jaar. Zeven weken zou dan negenenveertig jaar zijn. Als we beginnen met het tellen van de weken in 605 v.Chr., dan zijn we negenenveertig jaar later in 556 v.Chr. De "gezalfde vorst" die in die tijd arriveerde, was Kores, de koning van Perzië. Kores werd koning vlak voor deze datum, in 559 v.Chr. Kores was de koning die Babylon veroverde en die de Joden toestemming gaf om naar Jeruzalem terug te keren en de Tempel te herbouwen. Aangezien Daniël dit wilde zien gebeuren, was Kores een zeer belangrijke figuur voor de vervulling van de profetie van de zeventig weken. God noemde Kores ook "Zijn gezalfde":

Jesaja 45:1-4

Zo zegt de HEERE (JHWH) tegen Zijn gezalfde, tegen Kores, die Ik vastgrijp bij zijn rechterhand, om de volken vóór hem neer te werpen, en de lendenen van koningen zal Ik ontgorden; om deuren voor hem te openen, poorten zullen niet gesloten worden: Zelf zal Ik voor u uit gaan, het oneffene zal Ik rechtmaken, bronzen deuren zal Ik openbreken, en ijzeren grendels stukbreken. En Ik zal u geven schatten die in het duister zijn, verborgen rijkdommen, opdat u zult weten dat Ik de HEERE (JHWH) ben, Die u bij uw naam roept, de God van Israël. Ter wille van Jakob, Mijn dienaar, Israël, Mijn uitverkorene, riep Ik u bij uw naam; Ik gaf u een erenaam, hoewel u Mij niet kende.

Tot nu toe hebben we rekening gehouden met de eerste twee gebeurtenissen. De derde gebeurtenis is dat een "gezalfde" na tweeënzestig weken wordt afgesneden.

Daniël 9:26 (NBG)

En na de tweeënzestig weken zal een gezalfde worden uitgeroeid, terwijl er niets tegen hem is; ...

Tweeënzestig weken is een periode van 434 jaar. Als we 434 jaar vooruit tellen vanaf 605 v.Chr., brengt dat ons op 171 v.Chr. De "gezalfde" die in 171 v.Chr. werd "afgesneden" was niet dezelfde als de "gezalfde vorst" uit vers 25; in plaats daarvan was deze "gezalfde" de hogepriester Onias. Onias wordt beschreven in het apocriefe boek 2 Makkabeeën. Onias kan een "gezalfde" worden genoemd, omdat elke hogepriester een gezalfde is (Exodus 30:30). Onias wordt beschreven als een rechtvaardig man, onder wiens dienst Jeruzalem vrede en voorspoed kende.

2 Makkabeeën 3:1-3 (WV)

Onder het bestuur van de vrome hogepriester Onias genoot de heilige stad, dankzij zijn optreden tegen het kwaad, een volmaakte vrede en werden de wetten voorbeeldig onderhouden. Het was voorgekomen dat zelfs de koningen hun ontzag voor de heilige plaats toonden en de pracht van de tempel met schitterende geschenken verhoogden. Seleukus, de koning van Asia, bestreed zelfs uit eigen middelen alle uitgaven die voor de offerdienst nodig waren.

Maar Onias werd valselijk beschuldigd van een misdaad en verbannen naar de stad Antiochië (2 Makkabeeën 4:1-7). In 175 v.Chr. werd Onias vervangen door een andere hogepriester, Jason, die niet rechtvaardig was, en die heidense praktijken in Jeruzalem en buitenlandse gebruiken in de tempeldienst begon te introduceren (2 Makkabeeën 4:7-22). In 172 v.Chr. werd Jason vervangen door Menelaüs, die net zo slecht was als hij (2 Makkabeeën 4:23-29). Gedurende deze tijd bleef Onias prediken en zich uitspreken tegen de corruptie in het priesterschap in Jeruzalem (2 Makkabeeën 4:33). De leiders in Jeruzalem vonden dit niet leuk, dus liet Menelaüs in 171 v.Chr. Onias doden (2 Makkabeeën 4:34).

De dood van Onias markeerde het begin van de laatste week van Daniëls profetie, waarin een verwoester komt en oorlog voert. Deze verwoester moet de stad en het Heiligdom verwoesten, een week lang iets doen met een verbond, een halve week de slacht en spijsoffers eindigen, een verwoestende gruwel oprichten en dan aan zijn einde komen.

Daniël 9:26-27 (NBG)

... en het volk van een vorst die komen zal, zal de stad en het Heiligdom te gronde richten, maar zijn einde zal zijn in de overstroming; en tot het einde toe zal er strijd zijn: verwoestingen, waartoe vast besloten is. En hij zal het verbond voor velen zwaar (een sterk verbond – ESV) maken, een week lang; in de helft van de week zal hij slachtoffer en spijsoffer doen ophouden; en op een vleugel van gruwelen zal een verwoester komen, en wel tot aan de voleinding toe, en waartoe vast besloten is, dat zal zich uitstorten over wat woest is.

Wie was deze verwoester? Het was Antiochus Epiphanes, dezelfde "kleine hoorn" die we beschreven in de studie over Daniël hoofdstuk 8. Antiochus vervulde de vierde gebeurtenis door in 168 v.Chr. Jeruzalem aan te vallen. Hij vervulde de vijfde gebeurtenis door het verbond van God te "overweldigen". Hij dwong de Joden om het verbond te verbreken met zijn tirannieke beleid. Je herinnert je misschien nog uit hoofdstuk 8 dat Antiochus de besnijdenis en het houden van de Sjabbat verbood. Dit zijn allebei tekenen van Gods verbond met Israël. Antiochus vervulde de zevende gebeurtenis door letterlijk een afgodsbeeld op te richten in de Tempel. Antiochus richtte een beeld op van Zeus en bracht er offers aan op het altaar. Dit veroorzaakte de zesde gebeurtenis, een halve week lang de slacht en spijsoffers beëindigen aan JHWH. Bedenk dat "een halve week" drie en een half jaar zou zijn. De spijsoffers werden bijna drie en een half jaar lang gestopt, nadat deze afgod was opgericht. De achtste gebeurtenis vond plaats toen Antiochus stierf in 164 v.Chr. Dit was precies zeven jaar - of een week - na de dood van Onias in 171 v.Chr. Op deze tijdlijn vonden alle acht gebeurtenissen van de profetie plaats, en ze leken precies op tijd te gebeuren.

Dus, hoe zit het met de zes algemene punten uit Daniël 9:24 (NBG)? Hoe zijn die tot stand gekomen? Welnu, de eerste twee punten, het voleinden van de overtreding en het afsluiten van de zonde, werden vervuld toen er een einde kwam aan de ballingschap van Israël, die de straf voor hun zonden was. De legers van Antiochus werden uit de stad verdreven door een groep Joodse rebellen, die bekend stonden als de Makkabeeën. Ze reinigden en wijdden de Tempel opnieuw in, en ze vestigden voor het eerst, sinds Babylon Judah had aangevallen in 605 v.Chr., een onafhankelijke Joodse staat. Dit maakte effectief een einde aan de periode van de bestraffing van Israël. Op dat moment waren ze niet langer in ballingschap en stonden ze niet langer onder een buitenlandse heerschappij. Het derde punt, de verzoening van de ongerechtigheid, werd vervuld door het verwijderen van de afgoden uit het land, zoals werd geprofeteerd in Jesaja 27. Dit bereikte zijn hoogtepunt toen het afgodsbeeld, dat in de Tempel was opgesteld, werd verwijderd. Het vierde punt, het brengen van de eeuwige gerechtigheid, werd vervuld doordat het volk van Israël terugkeerde naar de Wet van God, wat gebeurde nadat de legers van Antiochus waren verdreven. Het vijfde punt, de bezegeling van gezicht en profeet, werd vervuld toen God "zijn handtekening zette" onder de profetieën van Jeremia, Ezechiël en Daniël. Deze profetieën verklaarden dat Israël zou mogen terugkeren in het land, en ze kwamen uit, wat aantoonde dat God hun woorden had toegestaan. Ten slotte werd het zesde punt, de zalving van het Heilige der Heiligen, vervuld toen de tweede Tempel weer werd opgericht als een plaats waar JHWH opnieuw kon worden aanbeden.

De periode van de zeventig weken beslaat dus de tijd dat Judah onder buitenlandse heerschappij stond, van 605 v.Chr., toen ze door Babylon werden veroverd, tot de jaren 160 v.Chr. toen ze de Grieken versloegen en hun onafhankelijkheid herwonnen. Aan het begin van de zeventig weken verloren de Joden hun land, hun Tempel en zelfs het grootste deel van hun volk, maar tegen het einde van die periode hebben ze die dingen teruggekregen. Jeruzalem werd hersteld op de manier waarop Daniël het zich herinnerde, en dat was waar Daniël in Daniël hoofdstuk 9 voor had gebeden.

Nu zijn er enkele serieuze punten van kritiek op deze tijdlijn, waar we later op terugkomen. Maar laten we eerst eens gaan kijken naar de tweede mogelijke tijdlijn.

Tijdlijn 2: 457 v.Chr. tot 27 n.Chr.

Deze tweede tijdlijn begint in 457 v.Chr. De eerste gebeurtenis is het woord om Jeruzalem te herstellen en op te bouwen, dat we vinden in het edict dat de Perzische koning Artaxerxes dat jaar gaf. Het edict van Artaxerxes voorzag de Joden van materialen voor de Tempel en daarnaast mochten de Joden ook hun religieuze wetten behouden. Dit edict vinden we in Ezra 7.

De tweede gebeurtenis is de komst van de "gezalfdde Vorst". In de andere tijdlijn arriveert de gezalfdde vorst na zeven weken, maar in deze tijdlijn arriveert de gezalfdde Vorst na negenenzestig weken. Deze tijdlijn gebruikt de vertaling van vers 25 die zegt: "zeven weken en tweeënzestig weken (HSV)".

Daniël 9:25 (HSV)

U moet weten en begrijpen: vanaf de tijd dat het woord uitgaat om te laten terugkeren en om Jeruzalem te herbouwen tot op Messias, de Vorst, verstrijken er zeven weken en tweeënzestig weken ...

Negenenzestig weken zou 483 jaar zijn. Als we 483 jaar vooruit tellen vanaf 457 v.Chr., komen we in 27 n.Chr. terecht. (Het is het vermelden waard dat er geen jaar 0 bestaat - we moeten rechtstreeks van 1 v.Chr. naar 1 n.Chr. gaan). De "gezalfdde Vorst" die in deze tijd arriveerde, was Jezus, ofwel Jesjoea zoals Hij in het Hebreeuws bekend stond. Dit is niet de datum van de geboorte van Jesjoea, aangezien Jesjoea veel eerder werd geboren, maar deze datum zou overeenkomen met het begin van Zijn bediening. Jesjoea wordt "de Christus" genoemd, wat het Griekse woord is voor "Messias" ofwel "gezalfdde". In tal van profetieën wordt Hij ook een "Vorst" genoemd (bijv. Jesaja 9:6; Jeremia 30:21; Ezechiël 34:24; 37:25). Hij past dus in het plaatje voor een "gezalfdde Vorst".

Tot dusver zijn de eerste twee gebeurtenissen gedekt. Het woord om Jeruzalem te herstellen ging uit in 457 v.Chr., en Christus, de Vorst, begon Zijn bediening in 27 n.Chr. De derde gebeurtenis is dat er een "gezalfdde" moet worden "afgesneden":

Daniël 9:26 (NBG)

En na de tweeënzestig weken zal een gezalfdde worden uitgeroeid, terwijl er niets tegen hem is ...

In deze tijdlijn is de "Gezalfdde" die wordt afgesneden dezelfde persoon als de "gezalfdde Vorst" uit vers 25. Dus is het Jesjoea die is "afgesneden". Dit gebeurde toen Jesjoea werd gestraft met de kruisiging, wat ook werd geprofeteerd in Jesaja 53:

Jesaja 53:8

Hij is uit de angst en uit het gericht weggenomen, en wie zal Zijn leeftijd uitspreken? Want Hij is afgesneden uit het land van de levenden. Om de overtreding van mijn volk is de plaag op Hem geweest.

De volgende vijf gebeurtenissen zijn de verwoesting van de stad en het Heiligdom, een gebeurtenis die een verbond voor een week inhoudt, het einde van het slacht en spijsoffer voor de helft van die week, de gruwel der verwoesting en het einde van de verwoester. Deze gebeurtenissen vinden plaats in de zeventigste week. In deze tijdlijn vinden de meeste van deze gebeurtenissen niet onmiddellijk plaats na de kruisiging van Christus. In plaats daarvan gebeuren ze ofwel veertig jaar later, of, als alternatief, op een onbepaald punt in onze toekomst. Laten we eerst eens kijken hoe ze veertig jaar later hadden kunnen plaatsvinden.

In 66 n.Chr. leidde de Romeinse generaal Vespasianus een leger naar Judea om ten strijde te trekken tegen een groep Joodse opstandelingen.

Josephus, *Wars of the Jews* 2.7.36; Suetonius *Lives of the Twelve Caesars*, Vespasian 4

Drie en een half jaar later werd Vespasianus keizer van Rome, en zijn zoon Titus beëindigde de oorlog door de muren van Jeruzalem te vernietigen en de Tempel in brand te steken.

Josephus, *Wars of the Jews* 6.4.7-8; 7.1.1

Dit was de vervulling van de vierde gebeurtenis, de verwoesting van de stad en het Heiligdom. Het vervulde ook de zesde gebeurtenis, het beëindigen van het slacht en spijsoffer gedurende een periode van drie en een half jaar.

Josephus, *Wars of the Jews* 6.2.1

De Romeinen plaatsten geen letterlijk afgodsbeeld in de Tempel, maar de laatste groep Joodse opstandelingen smolt enkele heilige vaten van de Tempel om ze voor geld te gebruiken ...

Josephus, *Wars of the Jews* 5.13.6,

... en ze besloten zich ook in de Tempel te verbergen als hun laatste wanhopige poging om het Romeinse leger tegen te houden.

Josephus, *Wars of the Jews* 6.2.3; 6.4.4.

Daarom hebben zij de Tempel veracht en verwoest door het te ontheiligen en er een plaats van oorlog van te maken. Hiermee werd de zevende gebeurtenis vervuld, de gruwel der verwoesting. De achtste gebeurtenis, de voleinding van de verwoester, vond plaats met de dood van deze opstandelingen in 70 n.Chr., of met de voortijdige dood van Titus in 81 n.Chr., toen hij nog maar 41 jaar oud was.

Suetonius, *Lives of the Twelve Caesars*, Titus 11.

Dan rest alleen nog de vijfde gebeurtenis, het sluiten van het verbond dat zwaar (sterk (ESV)) is. Dit werd eerder vervuld toen Jesjoea werd gekruisigd, waarbij Hij een nieuw verbond in Zijn bloed inluidde.

Mattheüs 26:28

Want dit is Mijn bloed, het bloed van het nieuwe verbond, dat voor velen vergoten wordt tot vergeving van zonden.

Al deze gebeurtenissen van de zeventigste week worden dus verklaard gedurende de veertig jaar na de kruisiging van Christus. Een andere optie is dat de zeventigste week nooit is vervuld en pas op een toekomstig tijdstip zal worden voltooid. Dit is hoe veel mensen deze profetie interpreteren; ze spreken over een "antichrist" die in de toekomst zal komen, waarschijnlijk kort voordat de echte Messias terugkeert en Zijn Koninkrijk vestigt. Er zijn ontelbare ideeën over hoe deze tijdlijn precies kan uitpakken, en we kunnen ze hier onmogelijk allemaal beschrijven. Maar het volstaat om te zeggen dat veel mensen vasthouden aan deze gedachte van een toekomstige vervulling van een deel of van de gehele zeventigste week, die in Daniël 9:27 wordt beschreven. Degenen die aan deze gedachte vasthouden zijn het er nog steeds over eens dat Jesjoea de gezalfde Vorst was uit de verzen 25 en 26.

We hebben dus alle acht gebeurtenissen verklaard, maar hoe zit het met de zes algemene punten die moeten worden volbracht? Welnu, de eerste twee punten, het afsluiten van de zonde en de voleinding van de overtreding werden mogelijk door de uitstorting van de Geest van God, die mensen in staat stelt om rechtvaardig te zijn. Ezechiël profeteerde dat de Geest van God Zijn volk in staat zou stellen om Zijn Wet te houden:

Ezechiël 36:27

Ik zal Mijn Geest in uw binnenste geven. Ik zal maken dat u in Mijn verordeningen wandelt en dat u Mijn bepalingen in acht neemt en ze houdt.

Paulus zegt ook dat de Geest van God de mensen in staat stelt om zich aan de Wet te houden:

Romeinen 8:4

opdat de rechtvaardige eis van de wet vervuld zou worden in ons, die niet naar het vlees wandelen, maar naar de Geest.

Deze Geest werd zichtbaar gemanifesteerd onder de apostelen tijdens het feest van Sjavoeot, vijftig dagen nadat Christus was opgestaan. Deze gebeurtenis wordt algemeen bekend beschreven in Handelingen hoofdstuk 2. Dus God heeft Zijn Geest gestuurd tijdens deze tijdlijn, die een einde heeft gemaakt aan de zonde en de overtreding, waarmee de eerste twee onderdelen van de zeventig weken profetie werden vervuld.

Het derde onderdeel, de verzoening voor de ongerechtigheid, werd tot stand gebracht door het verzoenende werk van Christus aan het kruis. Johannes zegt dat Christus voorzag in de "verzoening" voor onze zonden:

1 Johannes 2:1-2

Mijn kinderen, ik schrijf u deze dingen, opdat u niet zondigt. En als iemand gezondigd heeft: wij hebben een Voorspraak bij de Vader, Jezus Christus (Jesjoea de Messias), de Rechtvaardige. En Hij is een **verzoening** voor onze zonden; en niet alleen voor de onze, maar ook voor de zonden van de hele wereld.

Het Griekse woord dat hier is vertaald met "verzoening" (*hilasmos*) wordt ook in de Septuagint, een oude Griekse vertaling van het Oude Testament, ook vertaald met "verzoening". In feite wordt dit woord gebruikt in de Septuagint-vertaling van Daniël 9:24, verwijzend naar de verzoening voor de zonde. Dus de verzoening waarin Christus voorzag voor de zonde, is dus hetzelfde als de verzoening voor de zonde die in de zeventig weken profetie wordt beschreven.

Het vierde punt, het brengen van de eeuwige gerechtigheid, verwijst naar de gerechtigheid die Jesjoea onderwees toen Hij het volk opdroeg om terug te keren naar de Wet van God.

Mattheüs 6:33

Maar zoek eerst het Koninkrijk van God en Zijn gerechtigheid, en al deze dingen zullen u erbij gegeven worden.

Romeinen 8:10

Als Christus echter in u is, dan is het lichaam wel dood vanwege de zonde, maar de geest is leven vanwege de gerechtigheid.

Paulus zegt zelfs dat deze gerechtigheid, die we door Christus leren, "eeuwig zal duren":

2 Korinthe 9:8-9

En God is bij machte elke vorm van genade overvloedig te maken in u, zodat u, wanneer u in alles altijd al het nodige bezit, overvloedig kunt zijn in elk goed werk. Zoals geschreven staat: Hij heeft uitgestrooid, hij heeft aan de armen gegeven; zijn gerechtigheid blijft tot in eeuwigheid.

Dus Christus heeft de "eeuwige gerechtigheid" gebracht door de mensen weer te wijzen op de goede werken van God, die in Zijn Wet werden beschreven.

Het vijfde punt, het bezegelen van gezicht en profeet, zou kunnen verwijzen naar God die Zijn handtekening zette onder de woorden van de profeten, omdat hun profetieën voor deze periode uitkwamen. Bijvoorbeeld:

Micha 5:1

En u, Bethlehem-Efratha, al bent u klein om te zijn onder de duizenden van Juda, uit u zal Mij voortkomen Die een Heerser zal zijn in Israël. Zijn oorsprongen zijn van oudsher, van eeuwige dagen af.

zie Mattheüs 2:1, 5-6

Maleachi 4:2

Maar voor u die Mijn Naam vreest, zal de Zon der gerechtigheid opgaan en onder Zijn vleugels zal genezing zijn; ...

zie Mattheüs 14:36; Lukas 8:44

Zacharia 12:10

Maar over het huis van David en over de inwoners van Jeruzalem zal Ik de Geest van de genade en van de gebeden uitstorten. Zij zullen Mij aanschouwen, Die zij doorstoken hebben. Zij zullen over Hem rouw bedrijven, als met de rouwklacht over een enig kind; en zij zullen over Hem bitter klagen, zoals men bitter klaagt over een eerstgeborene.

zie Johannes 19:34, 37

Deze profetieën, en nog vele anderen, werden in de loop van deze tijdlijn vervuld, wat aantoonde dat God de woorden van deze profeten had bevestigd. Als alternatief zou dit kunnen betekenen dat deze profetieën waren "bezegeld" – dat wil zeggen, niet volledig werden begrepen – tot het moment dat ze daadwerkelijk werden vervuld. Jesjoea zinspeelt hierop in Lukas 10:

Lukas 10:23-24

En Hij keerde Zich naar de discipelen en zei tegen hen alleen: Zalig zijn de ogen die zien wat u ziet. Want Ik zeg u dat veel profeten en koningen de dingen hebben willen zien die u ziet, en zij hebben ze niet gezien; en te horen de dingen die u hoort, en zij hebben ze niet gehoord.

In Romeinen en Kolossenzen lijkt Paulus ook te verwijzen naar deze "bezegeling" van de profetieën over Jesjoea:

Romeinen 11:7-8

Wat dan? Wat Israël zoekt, dat heeft het niet verkregen, maar het uitverkoren deel heeft het verkregen en de anderen zijn verhard, zoals geschreven staat: God heeft hun een geest van diepe slaap gegeven, ogen om niet te zien en oren om niet te horen, tot op de dag van heden.

Kolossenzen 1:25-27

... om het Woord van God te vervullen, namelijk het geheimenis, dat eeuwen en geslachten lang verborgen is geweest, maar nu geopenbaard is aan Zijn heiligen. Aan hen heeft God willen bekendmaken wat de rijkdom is van de heerlijkheid van dit geheimenis onder de heidenen: Christus onder u, de hoop op de heerlijkheid.

Het zou kunnen dat beide betekenissen van het "bezegelen" van gezicht en profeet op deze tijdlijn werden bereikt. De profetieën kwamen uit en bleken afkomstig te zijn van God, maar ze waren ook verborgen en bezegeld voor de ogen van velen.

Het zesde punt, de zalving van het Heilige der Heiligen verwijst naar de bediening van de hemelse Heilige Plaats onder het Hogepriesterschap van Jesjoea. Deze bediening wordt beschreven in het boek Hebreeën:

Hebreeën 8:6

Nu heeft Hij echter een zoveel voortreffelijker bediening ontvangen, zoals Hij ook van een beter verbond Middelaar is: een verbond dat in betere beloften is vastgelegd.

Hebreeën 9:11-12

Maar toen is Christus verschenen, de Hogepriester van de toekomstige heilsgoederen. Hij is door de meerdere en meer volmaakte tabernakel gegaan, die niet met handen is gemaakt, dat is: die niet van deze schepping is. Hij is niet door bloed van bokken en kalveren, maar door Zijn eigen bloed eens en voor altijd binnengegaan in het heiligdom en heeft daardoor een eeuwige verlossing teweeggebracht.

Hebreeën 9:24

Want Christus is niet binnengegaan in het heiligdom dat met handen gemaakt is en dat een tegenbeeld is van het ware, maar in de hemel zelf, om nu voor het aangezicht van God te verschijnen voor ons,

Deze hemelse Tabernakel, waarin Christus als Hogepriester dient, is de "allerheiligste plaats" die werd gezalfd, waarmee het zesde punt van deze profetie werd vervuld. Alle zes de punten worden vervuld in de bediening en het werk van Christus.

In totaal beslaat de periode van zeventig weken de tijd dat de tweede Tempel werd gebruikt, vanaf de tijd dat Artaxerxes de Joden de volledige controle gaf over het werk in de Tempel, tot het moment dat deze werd verwoest. Toen de zeventig weken voorbij waren, was ook de aardse tabernakeldienst voorbij. Als alternatief, als we zeggen dat de zeventigste week nog niet is voltooid, dan zijn de zeventig weken verdeeld over twee totaal verschillende tijden. De eerste negenenzestig weken beslaan de tijdsperiode tussen de volledige ingebruikname van de tweede Tempel tot de kruisiging van de Messias, en de zeventigste week beslaat de tijd vlak voor de wederkomst van de Messias.

We hebben dus twee verschillende tijdlijnen gepresenteerd waar de zeventig weken van Daniël naar zouden kunnen verwijzen. Laten we deze tijdlijnen nog eens snel bekijken. De eerste tijdlijn begint in 605 v.Chr., wanneer Jeremia profeteert over het herstel van Jeruzalem. Zeven weken later, omstreeks 556 v.Chr., komt Kores, de "gezalfdde vorst", aan de macht.

Beginnend in 605 v.Chr., en tweeënzestig weken vooruit tellend, wordt Onias, de gezalfde hogepriester, gedood in 171 v.Chr. Antiochus Epiphanes, de "verwoester", valt vervolgens Jeruzalem aan, vervolgt en doodt het volk, verontreinigt de Tempel en zorgt ervoor dat de brand en spijsoffers ophouden. Maar in de loop van de laatste week sterft hij, de Tempel wordt hersteld en Israël bezit voor het eerst sinds Daniël in ballingschap werd genomen weer hun eigen land.

De tweede tijdlijn begint in 457 v.Chr., wanneer Artaxerxes de Joden machtigt om hun tempeldiensten in Jeruzalem te herstellen. Zeven en tweeënzestig weken later, in 27 n.Chr., begint Messias Jesjoea, de gezalfde Vorst, met Zijn bediening. Hierna wordt de Messias "afgesneden" wanneer Hij wordt gekruisigd, wat een einde maakt aan de zonde, en verzoening doet voor de ongerechtigheid. Hij wordt onze hemelse Hogepriester en zalft een Allerheiligste Plaats in de hemel. De verwoesting en de vernietiging van de stad en het Heiligdom vinden of plaats in de oorlog en de verwoesting van de Tempel van 66 tot 70 n. Chr, of ze zullen op een zeker moment in de toekomst plaatsvinden. Hoe dan ook, kort na de bediening van de Messias breekt er een nieuwe periode van aanbidding aan, waarin er geen aardse Tempel is.

We hebben deze beide tijdlijnen aangetoond en allebei lijken ze een aantal sterke argumenten in hun voordeel te hebben. Maar zijn er redenen om aan een van deze interpretaties te twijfelen?

Bezwaren Tegen de Tijdslijnen

Helaas zijn er enkele ernstige problemen met beide tijdlijnen. Laten we eerst gaan kijken naar de eerste tijdlijn, die begint in 605 v. Chr. en eindigt in 164 v.Chr. Het meest voor de hand liggende probleem met deze tijdlijn is dat die niet echt zeventig weken beslaat - dat wil zeggen, het beslaat geen 490 jaar. Om van de eerste gebeurtenis naar de tweede gebeurtenis te gaan - van het woord om Jeruzalem te herstellen en te herbouwen, tot de komst van een gezalfde vorst - begint deze tijdlijn in 605 v.Chr. en telt zeven weken vooruit om de tijd van Kores te bereiken. Dan moeten we tweeënzestig weken vooruit tellen om tot onze derde gebeurtenis te komen, waar een gezalfde wordt afgesneden. Maar deze tijdlijn telt niet verder nadat de eerste zeven weken zijn voltooid. In plaats daarvan *gaat het terug* naar 605 v.Chr. en telt dan 62 weken vooruit om vanaf daar de tijd van Onias te bereiken. Dit betekent dat, als we 70 weken aftellen, de eerste zeven weken twee keer worden geteld. De totale hoeveelheid gedekte tijd is dus in werkelijkheid slechts drieënzestig weken. Dit lijkt een groot probleem te zijn met deze tijdlijn. Waarom zou dit de periode van 70 weken heten als het in werkelijkheid maar 63 weken beslaat?

Nu, voordat we de eerste tijdlijn volledig afschrijven, moeten we erkennen dat de tweede tijdlijn een zeer vergelijkbaar probleem heeft. In de tweede tijdlijn vinden de eerste negenenzestig weken plaats van 457 v.Chr. naar 27 n.Chr., wat heel aardig uitpakt. De laatste week, de zeventigste week, is echter minstens veertig jaar verwijderd van de andere weken. Waarom kan de laatste week zo in de tijd worden verschoven? De tekst van Daniël lijkt niet te zeggen dat deze week in de tijd gescheiden zal zijn van de andere weken. Erger nog, als de zeventigste week nog niet heeft plaatsgevonden, dan is die zeventigste week meer dan 2000 jaar gescheiden van de andere! Waarom zouden de eerste negenenzestig weken plaatsvinden in de normale volgorde die we zouden verwachten, maar vindt de zeventigste week pas plaats als er een schijnbaar willekeurige tijdsduur is verstreken? En, nogmaals, waarom zou de totale tijdsperiode "zeventig weken" worden genoemd als het in werkelijkheid een heel andere tijdspanne bestrijkt?

Dit is een belangrijk probleem voor beide tijdlijnen. Het eerste wat deze profetie zegt is dat er zeventig weken zijn afgekondigd. We zouden verwachten dat zo'n profetie ook echt een tijdspanne van zeventig weken bestrijkt.

Er zijn ook andere problemen met deze interpretaties. In de eerste tijdlijn zijn er enkele details die niet lijken te kloppen. Daniël 9:26 zegt bijvoorbeeld dat de stad en het Heiligdom "te gronde gericht" zullen worden, maar dit is niet precies wat er is gebeurd. Antiochus heeft het Heiligdom niet letterlijk "verwoest". Als we naar Daniël 8 kijken, waar wordt vermeld wat Antiochus deed, staat er dat hij de mensen zou "vernietigen", maar dat hij het heiligdom zou "neerwerpen" en "vertrappen", niet "vernietigen" (Daniël 8:11, 13, 24-25). Dit is wat er gebeurde: de Tempel werd verontreinigd, maar niet letterlijk verwoest. Daniël 8 maakt een zeer zorgvuldig en historisch accuraat onderscheid tussen wat er met de stad werd gedaan en wat er met het Heiligdom werd gedaan. Waarom zou Daniël 9 dat onderscheid niet maken? Dit verschil lijkt te suggereren dat deze twee hoofdstukken verschillende gebeurtenissen beschrijven.

Maar we moeten niet vergeten dat ook de tweede tijdlijn details bevat die twijfelachtig zijn. Zelfs de gedachte dat we in 457 v.Chr. kunnen beginnen met het tellen van de zeventig weken is verdacht. Het decreet dat Artaxerxes in die tijd uitgaf, was geen expliciete toestemming om de stad te bouwen. De telling van de zeventig weken wordt verondersteld te beginnen bij het "[woord dat uitging om Jeruzalem te herstellen en te herbouwen](#)". Een "woord" dat geen expliciete toestemming geeft om te gaan "bouwen" kan je eigenlijk niet aanmerken als uitgangspunt. Artaxerxes gaf later, in 445 v.Chr., een decreet dat de Joden de muren van Jeruzalem mochten herbouwen, maar als we vanaf dat punt negenenzestig weken vooruit tellen, dan schieten we de bediening van Jesjoea behoorlijk voorbij. Een oplossing voor dit probleem is om een jaar te rekenen als een periode van 360 dagen, in plaats van de manier waarop we normaal gesproken de jaren tellen. Dit zou ervoor zorgen dat de negenenzestig weken, of 483 jaar, eindigen in ongeveer 32 n.Chr., veel dichterbij de tijd van de bediening van Jesjoea. Maar dit is niet de manier waarop de jaren gewoonlijk worden geteld in de Bijbel, en er is niets in de tekst van Daniël dat aangeeft dat jaren op deze manier moeten worden geteld. Dus op deze tijdlijn beginnen we of te tellen op een punt dat misschien niet legitiem is, of we berekenen de lengte van jaren op een manier die misschien niet legitiem is. Geen van deze opties wekt veel vertrouwen in deze tijdlijn.

Er zijn nog veel meer details in deze profetie die geanalyseerd kunnen worden, maar op basis van de details die we hebben behandeld, kun je zien waarom het moeilijk is om te zeggen dat een bepaalde interpretatie juist is. Het meest raadselachtig is waarom de profetie "zeventig weken" zegt, als de tijdlijn eigenlijk aanzienlijk anders is. Toch, in termen van het afstemmen van deze profetie op de geschiedenis, lijken deze twee tijdlijnen de meest veelbelovende opties te zijn die we hebben. Het kan zijn dat we gewoon wat belangrijke informatie missen die alle problemen met een van deze tijdlijnen zou kunnen oplossen. Of misschien is het begrip van deze profetie nog steeds "bezegeld", zoals in Daniël 9:24 aangeeft.

Een Paar Alternatieven

We kunnen niet elke mogelijke interpretatie van deze profetie behandelen, maar er zijn een paar alternatieven voor de tijdlijnen die we hebben aangetoond waarvan we denken dat ze het vermelden waard zijn. De eerste hebben we eigenlijk al verworpen: de gedachte dat de "zeventig weken" niet verwijzen naar een letterlijke tijdspanne. Dit zou de noodzaak wegnemen dat de gebeurtenissen in zeventig letterlijke weken moeten passen. Dit zou een aantal problemen met onze tijdlijnen oplossen, en het is een zeer populaire opvatting. Maar, zoals we al aangaven, waarom zou deze profetie specifieke en precieze getallen gebruiken als die getallen niet waren bedoeld om letterlijk te worden genomen. De tijdspanne puur "symbolisch" maken lijkt niet overeen te komen met de betekenis van de tekst.

Een ander alternatief voor de twee tijdlijnen is dat geen van de gebeurtenissen van de zeventig weken nog hebben plaatsgevonden. Met andere woorden, het "woord om Jeruzalem te herbouwen en te herstellen" is nog niet gegeven. In dat geval is de precieze rekenkundige vervulling van de zeventig weken nog steeds mogelijk. Het heeft gewoon nog niet plaatsgevonden. Het grootste probleem met deze interpretatie is dat het niets te maken lijkt te hebben met Daniël. Bedenk dat Daniël wilde dat het volk naar het land terugkeerde en dat de Tempel werd herbouwd. De mensen keerden terug naar het land en bouwden een tweede Tempel. Maar als de profetie van zeventig weken nog in de toekomst ligt, dan slaat het de tweede tempelperiode volledig over. We zouden niet verwachten dat die periode in dit visioen zou worden overgeslagen, vooral niet als je bedenkt waar Daniël zichzelf zorgen over maakte.

Uiteindelijk kent elke aangehaalde interpretatie van deze profetie zijn eigen problemen. We kunnen alleen niet met zekerheid zeggen welke interpretaties juist zijn, als die er al zijn. Het beste wat we kunnen doen is het benoemen van belangrijkste kenmerken en de gebreken ervan. Ook al kunnen we niet definitief bewijzen welke interpretatie juist is, betekent dat nog niet dat we geen blijvende lessen kunnen leren uit deze profetie. God leert ons enkele belangrijke dingen in deze passage, zelfs als we niet precies weten hoe ze in de geschiedenis passen.

Lessen Voor Ons

Een belangrijke les die we uit deze profetie kunnen trekken, is dat God mensen zalft om Zijn wil te doen. De gezalfden in deze profetie brengen enorme, wereld veranderende dingen tot stand. Maar God zalft mensen ook voor kleinere doeleinden. God kan ons zalven om Zijn doel in onze buurt, onze kerk en ons gezin te bereiken. Als we door de Geest van God worden gezalfd, zijn we in staat om in de gerechtigheid te wandelen, Gods licht te laten schijnen in de wereld en een voorbeeld te zijn voor de mensen om ons heen, net zoals de Messias dat was. Dit maakt allemaal deel uit van het plan van God. Net als in de profetie van Daniël heeft God ons voorzien van onze zalving en Hij gaat ervoor zorgen dat het zal groeien.

Dit brengt ons echter bij een tweede les, namelijk dat het gezalfde volk van God vaak wordt vervolgd. De gezalfde in de profetie van Daniël werd "afgesneden", en dit is precies wat er met veel mensen van Gods gezalfde volk is gebeurd. Gods profeten werden vaak vervolgd en sommigen werden zelfs gedood (zie Jeremia 38:6; Mattheüs 23:35). Jesjoea zei dat we dezelfde soort behandeling kunnen verwachten als we Hem volgen:

Mattheüs 24:9

Dan zullen zij u overleveren aan verdrukking en u doden, en u zult door alle volken gehaat worden omwille van Mijn Naam.

Johannes 15:19-20

Als u van de wereld zou zijn, zou de wereld het hare liefhebben, maar omdat u niet van de wereld bent, maar Ik u uit de wereld heb uitverkoren, daarom haat de wereld u. Herinner u het woord dat Ik u gezegd heb: Een dienaar is niet meer dan zijn heer. Als zij Mij vervolgd hebben, zullen zij ook u vervolgen; als zij Mijn woord in acht genomen hebben, zullen zij ook het uwe in acht nemen.

zie ook: Mattheüs 10:17-22; 23:34

Gehoorzaamheid aan God vereist moed en onwankelbare loyaliteit. We zullen met veel uitdagingen en zelfs gevaren te maken krijgen als we Gods doel voor ons leven willen vervullen. Ons geloof kan ons uiteindelijk ons leven kosten. Maar, zoals in de profetie van Daniël staat, zal God uiteindelijk zegevieren.

Dat brengt ons bij ons laatste punt, namelijk dat de profetie van Daniël ons laat zien hoe het eruit ziet als God zegeviert. Wat probeert God door ons heen te doen? Welnu, in deze profetie wil God een einde maken aan de zonde en een Heilige Plaats zalven waar Hij ons kan ontmoeten. In de Schrift en in de geschiedenis werkt God consequent aan dezelfde doelen. Dus, wat is onze rol hierin? Hoe passen we in dit plan? Als we ons richten op Gods doel, dan streven we ernaar om te stoppen met zondigen en willen we God ontmoeten op een Heilige Plaats. Dit begint bij onszelf; we beëindigen onze eigen zonden en zetten onze eigen tijd opzij om God te ontmoeten. Daarna verspreiden we dit naar anderen. We moedigen de mensen om ons heen aan om hun zonden te beëindigen en zelf God te ontmoeten. Zo passen we in de plannen en profetieën van God. Dit is wat God wil bereiken als Hij ons zalft.

Kortom, De profetie van Daniël leert ons hoe we de plannen van God kunnen vervullen. Ten eerste erkennen we dat we gezalft zijn om Gods doel te vervullen, en we leven met dat doel in gedachten. We erkennen verder dat het bereiken van dit doel moeilijk en zelfs gevaarlijk zal zijn, dus we moeten moedig zijn en geloof hebben. Ten slotte houden we onszelf op één lijn met dit doel, door Gods wil te begrijpen: Hij wil een einde maken aan de zonde en Zijn volk ontmoeten op een Heilige Plaats. Als we deze dingen uit de profetie van Daniël in gedachten houden, dan kan God ons zalven om Zijn doel in ons leven te vervullen.

In de volgende studie in deze serie zullen we Daniël hoofdstuk 10 onderzoeken. We hopen je daar weer te zien.

We bidden dat je door deze studie bent gezegend. En vergeet niet om alles te onderzoeken.

Sjalom, dat Jahweh u mag zegenen in uw wandel in het volledige Woord van God.

Voor meer informatie of andere studies, verwijzen wij je naar onze website www.testeverything.net

EMAIL: Info@119ministries.com (USA); info@119ministries.nl

FACEBOOK: www.facebook.com/119Ministries; www.facebook.com/119ministriesnederland

WEBSITE: www.TestEverything.net & www.119ministries.nl

TWITTER: www.twitter.com/119Ministries# (USA)

more on this and other teachings, please visit us at www.testeverything.net